Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
PAOLO MENGOZZI
prednesené 6. septembra 2011 [1]

Vec C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
proti

Rade Európskej únie

„Odvolanie — Spoločná obchodná politika — Dumping — Článok 2 ods. 7, článok 3 ods. 7, článok 5 ods. 4, článok 9 ods. 5 a 6 a článok 17 ods. 3 nariadenia (ES) č. 384/96 — Dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname — Štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve — Individuálny prístup — Metóda výberu vzorky — Spolupráca výrobného odvetvia Únie“

I – Úvod

1. Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd (ďalej spoločne označované len ako „Brosmann Footwear a i.“) svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. marca 2010, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada [2] (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu, ktorou sa domáhali čiastočného zrušenia nariadenia Rady (ES) č. 1472/2006 z 5. októbra 2006, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname [3] (ďalej len „konečné nariadenie“).

2. Prejednávaná vec sa v podstate týka vzájomného vzťahu niektorých ustanovení nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, [4] zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 [5] (ďalej len „základné nariadenie“).

3. Súdny dvor má v tomto odvolacom konaní preskúmať najmä pôsobnosť článku 17 základného nariadenia, ktorý priznáva Európskej komisii možnosť obmedziť svoje prešetrovanie na reprezentatívnu vzorku vývozcov alebo výrobcov z dotknutej tretej krajiny a neskúmať žiadosti o výpočet „individuálneho dumpingového rozpätia“ podané podnikmi, ktoré nie sú súčasťou vzorky, ale ktoré v určených lehotách predložili potrebné informácie, v prípade, „keď je počet vývozcov alebo výrobcov tak veľký, že individuálne prešetrovanie by bolo nadmieru obtiažne a prekážalo by včasnému ukončeniu prešetrovania.“

1 — Jazyk prednesu: francúzština.
2 — T-401/06, Zb. s. II-671.
3 — Ú. v. EÚ L 275, s. 1.
4 — Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45.
5 — Ú. v. EÚ L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150.

4. V tejto súvislosti je konkrétne potrebné overiť, či Všeobecný súd správne rozhodol, že Komisia bola na základe článku 17 ods. 3 základného nariadenia vzhľadom na počet dotknutých vývozcov alebo výrobcov tiež oprávnená odmietnuť skúmať žiadosti o priznanie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „ŠTH“) upravené článkom 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, ako aj takzvané žiadosti o „individuálne zaobchádzanie“ (ďalej len „IZ“) upravené v článku 9 ods. 5 tohto nariadenia podané vývozcami alebo výrobcami, ktorí neboli zahrnutí do vzorky.

II – Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý rozsudok

5. Odvolateľky Brosmann Footwear a i. sú spoločnosti, ktoré vyrábajú a vyvážajú obuv, so sídlom v Číne.

6. V nadväznosti na sťažnosť, ktorú 30. mája 2005 podala Európska konfederácia obuvníckeho priemyslu (CEC), začala Komisia antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname. Oznámenie o začatí tohto konania bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* zo 7. júla 2005[6] (ďalej len „oznámenie o začatí konania“).

7. Vzhľadom na zjavne veľký počet strán dotknutých týmto konaním sa v bode 5.1 písm. a) oznámenia o začatí konania predpokladalo využitie metódy výberu vzorky podľa článku 17 základného nariadenia.

8. V bode 5.1 písm. b) oznámenia o začatí konania bolo tiež stanovené, že výrobcovia/vývozcovia, ktorí žiadajú o výpočet individuálneho rozpätia na účely uplatnenia článku 17 ods. 3 a článku 9 ods. 6 základného nariadenia, majú predložiť riadne vyplnený dotazník v lehote stanovenej týmto oznámením, čiže do štyridsiatich dní odo dňa uverejnenia oznámenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

9. Bod 5.1 písm. e) oznámenia o začatí konania nazvaný „štatút trhového hospodárstva“ stanovoval, že normálna hodnota obuvi so zvrškom z usne predávanej výrobcami, ktorí tvrdia, že svoju činnosť vykonávajú v podmienkach trhového hospodárstva v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, sa stanoví v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. b) tohto nariadenia. Výrobcovia, ktorí mali v úmysle predložiť žiadosť o ŠTH, boli povinní zabezpečiť, aby ich žiadosti boli doručené Komisii v osobitnej lehote stanovenej v bode 6 písm. d) oznámenia o začatí konania, čiže do pätnástich dní od uverejnenia tohto oznámenia.

10. Podľa bodu 6 písm. d) oznámenia o začatí konania sa táto lehota vzťahovala aj na žiadosti o IZ podané v súlade s článkom 9 ods. 5 základného nariadenia.

11. Brosmann Footwear a i. sa spojili s Komisiou a v stanovených lehotách jej poskytli informácie spomenuté v bode 5.1 písm. a) bode i) a písm. e) oznámenia o začatí konania, aby boli súčasťou vzorky výrobcov/vývozcov, ktorú táto inštitúcia chcela vytvoriť podľa článku 17 základného nariadenia, a aby im bol priznaný štatút ŠTH, alebo ak by im nebol priznaný tento štatút, aby sa im priznalo IZ.

12. Dňa 23. marca 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 553/2006 o uložení predbežného antidumpingového cla na dovoz určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname[7] (ďalej len „predbežné nariadenie“).

13. Podľa odôvodnenia č. 9 predbežného nariadenia prešetrovanie dumpingu a ujmy prebiehalo od 1. apríla 2004 do 31. marca 2005 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Skúmanie okolností, ktoré sú relevantné pre posúdenie ujmy, sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2001 do 31. marca 2005.

6 — Ú. v. EÚ C 166, s. 14.

7 — Ú. v. EÚ L 98, s. 3.

14. So zreteľom na potrebu stanoviť normálnu hodnotu pre výrobky čínskych a vietnamských vyvážajúcich výrobcov, ktorým ŠTH nemohol byť priznaný, sa na účely stanovenia normálnej hodnoty na základe údajov týkajúcich sa analogickej krajiny, v tomto prípade Brazílskej federatívnej republiky, uskutočnila overovacia návšteva v priestoroch troch brazílskych spoločností (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

15. V rámci stanovovania dumpingu Komisia použila metódu výberu vzorky. Podľa odôvodnenia č. 55 predbežného nariadenia spomedzi čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí sa prihlásili na účely svojho zaradenia do vzorky, 154 vyvážalo do Európskeho spoločenstva v priebehu obdobia prešetrovania. Podľa toho istého odôvodnenia sa tieto spoločnosti najskôr považovali za spolupracujúce spoločnosti a boli zohľadnené na účely vytvorenia vzorky.

16. Z odôvodnenia č. 57 predbežného nariadenia vyplýva, že Komisia nakoniec vybrala vzorku trinástich čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí predstavovali viac ako 20 % objemu čínskeho vývozu do Spoločenstva. Z odôvodnení č. 67 až 69 predbežného nariadenia vyplýva, že Komisia zamietla všetky žiadosti týchto vyvážajúcich výrobcov o priznanie ŠTH. Podľa odôvodnení č. 91 až 94 predbežného nariadenia všetky žiadosti týchto vyvážajúcich výrobcov o IZ boli tiež zamietnuté.

17. Podľa odôvodnenia č. 62 predbežného nariadenia vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli vybratí do vzorky, boli informovaní, že antidumpingové clo, ktoré sa ich bude týkať, sa vypočíta podľa ustanovení článku 9 ods. 6 základného nariadenia. Podľa odôvodnenia č. 64 predbežného nariadenia štyria čínski vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli zahrnutí do vzorky, požiadali o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia podľa článku 9 ods. 6 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia. Tieto žiadosti však neboli preskúmané, keďže Komisia na základe článku 17 ods. 3 základného nariadenia dospela k záveru, že takéto individuálne preskúmanie by bolo zbytočne namáhavé a bránilo by včasnému dokončeniu prešetrovania. Za týchto podmienok bolo dumpingové rozpätie týchto vyvážajúcich výrobcov stanovené určením váženého priemeru dumpingových rozpätí spoločností, ktoré boli súčasťou vzorky (odôvodnenia č. 135 a 143 predbežného nariadenia).

18. Pokiaľ ide o vymedzenie výrobného odvetvia Spoločenstva, Komisia v odôvodnení č. 150 predbežného nariadenia uviedla, že sťažovatelia predstavujú 42 % celkovej výroby Spoločenstva príslušného výrobku. Podľa odôvodnení č. 65 a 151 predbežného nariadenia Komisia vybrala vzorku desiatich výrobcov Spoločenstva stanovenú na základe objemu výroby a ich zemepisnej polohy. Výrobcovia zaradení do vzorky predstavovali 10 % výroby sťažovateľov. Preto sa rozhodlo, že 814 výrobcov Spoločenstva, v ktorých mene bola podaná sťažnosť, predstavuje „výrobné odvetvie Spoločenstva“ v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia (odôvodnenie č. 152 predbežného nariadenia).

19. Pokiaľ ide o totožnosť výrobcov Spoločenstva vybraných do vzorky, Komisia uviedla, že niektorí z nich mali zákazníkov v Spoločenstve, ktorí odoberali výrobky aj z Číny a Vietnamu, čím mali priamy prospech z tohto dovozu. Títo výrobcovia sa preto nachádzali v „citlivej pozícii“, keďže niektorí z ich zákazníkov im mohli vytýkať, že podali alebo podporili sťažnosť voči údajnému dumpingu spôsobujúcemu ujmu. Títo výrobcovia sa teda domnievali, že by sa mohli stať terčom „odvetných opatrení“ zo strany niektorých svojich zákazníkov, ktoré by mohli viesť až k ukončeniu ich obchodných vzťahov. Komisia teda vyhovela žiadosti o dôverné zaobchádzanie spoločností vybratých do vzorky, pokiaľ ide o zverejnenie ich názvu (odôvodnenie č. 8 predbežného nariadenia).

20. Dňa 5. októbra 2006 Rada Európskej únie prijala konečné nariadenie. Na základe tohto nariadenia Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz obuvi so zvrškom z usne alebo kompozitnej usne okrem športovej obuvi, obuvi, ktorej výroba si vyžaduje špeciálnu technológiu, šľapiek a ostatnej domácej obuvi a obuvi s ochrannou špičkou s pôvodom v Číne, ktorá spadá pod viacero kódových označení kombinovanej nomenklatúry (článok 1 konečného nariadenia).

21. Pokiaľ ide o reprezentatívnosť vzorky čínskych výrobcov, Rada v odôvodnení č. 44 konečného nariadenia zdôraznila, že podniky, ktoré boli zahrnuté do vzorky, predstavovali viac ako 12 % vývozu do Spoločenstva od výrobcov, ktorí spolupracovali počas prešetrovania. Keďže článok 17 základného nariadenia nestanovoval prahovú hodnotu vzťahujúcu sa na stupeň reprezentatívnosti, vytvorená vzorka bola v zmysle tohto ustanovenia reprezentatívna.

22. Podľa odôvodnenia č. 72 konečného nariadenia sa Rada rozhodla priznať ŠTH jednému z vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, konkrétne spoločnosti Golden Step, vzhľadom na zmenu okolností týkajúcich sa tejto spoločnosti.

23. Podľa článku 1 ods. 3 konečného nariadenia bola sadzba konečného antidumpingového cla uplatniteľného na čistú franko cenu na hranici Spoločenstva pred preclením pre obuv vyrábanú jedenástimi čínskymi spoločnosťami zaradenými do vzorky, ktorým nebol priznaný ŠTH, stanovená na 16,5 %. Pre spoločnosť Golden Step bola táto sadzba stanovená na 9,7 %. Podľa článku 3 konečného nariadenia sa tieto sadzby uplatňovali počas obdobia dvoch rokov.

24. Pokiaľ ide o otázky súvisiace so žiadosťami, ktoré podali viaceré spoločnosti, týkajúcimi sa priznania ŠTH a/alebo IZ, ku ktorým sa Komisia nevyjadrila, Rada rozhodla, že skutočnosť, že Komisia neodpovedala jednotlivo na každú žiadosť, ktorá jej bola v tejto súvislosti predložená, nepredstavuje porušenie základného nariadenia.

25. Sadzba antidumpingového cla uplatniteľná na obuv vyrobenú týmito spoločnosťami, vrátane spoločností Brosmann Footwear a i., bola stanovená na 16,5 %.

26. Pokiaľ ide o vzorku výrobcov Spoločenstva, Rada v odôvodneniach č. 53 až 59 konečného nariadenia zamietla všetky výhrady spochybňujúce jej reprezentatívnosť, a preto potvrdila konštatovania, ktoré Komisia uviedla v predbežnom nariadení.

27. Pokiaľ ide o vymedzenie výrobného odvetvia Spoločenstva, Rada v odôvodnení č. 157 konečného nariadenia zdôraznila, že u žiadneho zo sťažovateľov sa nezistilo, že by na prešetrovaní nespolupracoval. Úplné dotazníky týkajúce sa ujmy boli zaslané len výrobcom Spoločenstva, ktorí boli zaradení do vzorky, čo vyplýva zo samotnej povahy výberu vzorky (odôvodnenie č. 158 konečného nariadenia).

28. Na podporu svojej žaloby o čiastočnú neplatnosť konečného nariadenia v konaní pred Všeobecným súdom Brosmann Footwear a i. uviedli osem žalobných dôvodov. Medzi nimi boli žalobné dôvody založené po prvé na porušení článku 2 ods. 7 písm. b) a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, ako aj na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a ochrany legitímnej dôvery, po druhé na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) a článku 18 základného nariadenia, ako aj na porušení práva na obhajobu, po tretie na zjavne nesprávnom posúdení a porušení článku 5 ods. 4 základného nariadenia, po štvrté na zjavne nesprávnom posúdení, ako aj na porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia a článku 253 ES, a po piate na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení článku 3 ods. 2 základného nariadenia.

29. Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol všetky tieto žalobné dôvody a uložil spoločnostiam Brosmann Footwear a i. povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania.

III – Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

30. Dňa 18. mája 2010 Brosmann Footwear a i. podali na Súdnom dvore odvolanie proti napadnutému rozsudku.

31. Brosmann Footwear a i. navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd nezrušil konečné nariadenie, a v rozsahu, v akom im uložil povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom,

— prijal konečné rozhodnutie a zrušil konečné nariadenie a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a konania pred Všeobecným súdom.

32. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu Rada navrhla, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie,

— subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu a

— ďalej subsidiárne zamietol žalobu a v každom prípade uložil spoločnostiam Brosmann Footwear a i. povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

33. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu Komisia navrhla, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a uložil spoločnostiam Brosmann Footwear a i. povinnosť nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.

IV – Analýza

34. Na podporu svojho odvolania Brosmann Footwear a i. uvádzajú v podstate päť odvolacích dôvodov, ktoré sa týkajú piatich žalobných dôvodov uplatnených v prvom stupni, ktoré sú vymenované v bode 28 týchto návrhov.

35. Prvé dva odvolacie dôvody sú v podstate založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri výklade základného nariadenia, podľa ktorého inštitúcie môžu byť oslobodené od povinnosti skúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané vyvážajúcimi výrobcami, ktorí nie sú súčasťou vzorky. Tretí odvolací dôvod je založený na viacnásobnom nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s dostatočnou mierou spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva počas prešetrovania a priebehom prešetrovania. Štvrtý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov, pokiaľ ide o posúdenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva. Napokon v rámci piateho odvolacieho dôvodu Brosmann Footwear a i. vytýkajú Všeobecnému súdu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil dôkazy týkajúce sa posúdenia príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva.

A – *O prvom a druhom odvolacom dôvode, ktoré sú založené na nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa oslobodenia inštitúcií od povinnosti skúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané vyvážajúcimi výrobcami, ktorí nie sú súčasťou vzorky*

36. Skôr, než opíšem a preskúmam prvé dva odvolacie dôvody, považujem za potrebné poukázať na základné úvahy, na základe ktorých Všeobecný súd zamietol tvrdenie spoločností Brosmann Footwear a i. uvedené v prvom stupni, podľa ktorého boli inštitúcie v podstate povinné preskúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, ktorí neboli zaradení do vzorky vytvorenej počas antidumpingového prešetrovania.

1. Úvahy Všeobecného súdu

37. V bode 72 napadnutého rozsudku Všeobecný súd najprv poukázal na to, že použitie výberu vzorky ako metódy umožňujúcej zvládnuť značné množstvo sťažovateľov, vývozcov, dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií predstavuje obmedzenie prešetrovania v súlade s článkom 17 ods. 1 a 3 a článkom 9 ods. 6 základného nariadenia. So zreteľom na tieto články Všeobecný súd ďalej uviedol, že použitie tejto metódy výberu vzorky podlieha dodržaniu dvoch povinností: po prvé vytvorená vzorka musí byť reprezentatívna a po druhé dumpingové rozpätie stanovené pre výrobcov, ktorí nie sú súčasťou vzorky, nesmie presahovať vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené pre subjekty, ktoré sú súčasťou vzorky (bod 73 napadnutého rozsudku).

38. Všeobecný súd pripomenul, že tieto ustanovenia priznávajú každému výrobcovi, ktorý nie je súčasťou vzorky, možnosť žiadať o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia pod podmienkou, že predloží všetky nevyhnutné informácie v lehotách stanovených na tento účel a že táto operácia nenáležite nesťaží úlohu Komisie, ani nezabráni včasnému skončeniu prešetrovania (bod 74 napadnutého rozsudku).

39. Po tom, čo uviedol aj obsah článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, Všeobecný súd v bode 76 napadnutého rozsudku rozhodol, že „výrobcovia, ktorí nie sú súčasťou vzorky, môžu žiadať o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia, ktoré predpokladá prijatie žiadosti o ŠTH/IZ, pokiaľ ide o krajiny dotknuté článkom 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, len na základe článku 17 ods. 3 tohto nariadenia. Toto posledné ustanovenie však dáva Komisii právomoc posúdiť, či vzhľadom na počet žiadostí o ŠTH/IZ ich preskúmanie nenáležite sťažuje jej úlohu a bráni včasnému skončeniu prešetrovania.“

40. Všeobecný súd z toho vyvodil, že po prvé v prípade použitia metódy výberu vzorky základné nariadenie nepriznáva subjektom, ktoré nie sú súčasťou vzorky, bezpodmienečné právo na prospech z výpočtu individuálneho dumpingového rozpätia, keďže prijatie takejto žiadosti závisí od rozhodnutia Komisie týkajúceho sa uplatnenia článku 17 ods. 3 základného nariadenia (bod 77 napadnutého rozsudku). Po druhé vzhľadom na to, že priznanie ŠTH alebo IZ slúži podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia len na stanovenie metódy výpočtu normálnej hodnoty na účely výpočtu individuálnych dumpingových rozpätí, Komisia nebola povinná skúmať žiadosti o ŠTH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, ak v rámci uplatnenia článku 17 ods. 3 základného nariadenia dospela k záveru, že výpočet takýchto rozpätí by nenáležite sťažil jej úlohu a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania (bod 78 napadnutého rozsudku), a po tretie v prejednávanej veci nebolo sporné, že výpočet individuálnych dumpingových rozpätí pre všetky subjekty, ktoré neboli súčasťou vzorky a podali žiadosti v tomto zmysle, by nenáležite sťažil úlohu inštitúcií a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania (bod 79 napadnutého rozsudku).

41. Všeobecný súd z toho vyvodil, že argumentáciu spoločností Brosmann Footwear a i., podľa ktorej článok 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia ukladá Komisii povinnosť skúmať žiadosti o ŠTH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, aj v prípade, keď sa na ne neuplatňuje individuálne dumpingové rozpätie, je potrebné zamietnuť (bod 80 napadnutého rozsudku).

42. Všeobecný súd tiež zamietol ich tvrdenie založené na porušení zásady rovnosti zaobchádzania jednak medzi spoločnosťami, ktoré sú súčasťou vzorky, a s tými, ktoré netvoria jej súčasť, z dôvodu, že tieto dve kategórie spoločností sa nachádzajú v rôznych situáciách (bod 81 napadnutého rozsudku), a jednak medzi spoločnosťami, ktoré nie sú súčasťou vzorky, medzi tými, ktoré by si „zaslúžili“ ŠTH alebo IZ, a tými, ktorých žiadosť o ŠTH alebo o IZ by sa v každom prípade zamietla, z dôvodu, že vzhľadom na mieru voľnej úvahy, ktorú jej priznáva článok 17 ods. 3 základného nariadenia, Komisia nebola povinná rozhodnúť o všetkých žiadostiach o ŠTH/IZ (body 83 až 85 napadnutého rozsudku).

43. Pokiaľ ide o nedodržanie trojmesačnej lehoty stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia na rozhodnutie o žiadosti o ŠTH, Všeobecný súd v bode 92 napadnutého rozsudku rozhodol, že vzhľadom na jeho predchádzajúce konštatovania, podľa ktorých „Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď nepreskúmala žiadosti [spoločností Brosmann Footwear a i.] o ŠTH/IZ," tieto spoločnosti „sa nemôžu odvolávať na prekročenie [uvedenej] lehoty…, lebo táto lehota sa týka prípadov, v ktorých je Komisia povinná uvedené žiadosti preskúmať."

2. Tvrdenia účastníkov konania

44. V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu Brosmann Footwear a i. napádajú konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 78 napadnutého rozsudku, podľa ktorého inštitúcie neboli povinné pre skúmať ich žiadosti o ŠTH/IZ. Brosmann Footwear a i. v tejto súvislosti tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže v tom istom bode uvedeného rozsudku rozhodol, že priznanie ŠTH alebo IZ slúži len na stanovenie metódy výpočtu normálnej hodnoty na účely výpočtu individuálnych dumpingových rozpätí.

45. Všeobecný súd tým v bodoch 76 až 85 napadnutého rozsudku nesprávne zúžil žiadosť o ŠTH/IZ, ktorú podali Brosmann Footwear a i., na žiadosť o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia v zmysle článku 17 základného nariadenia. Brosmann Footwear a i. však nežiadali o výpočet individuálnych dumpingových rozpätí ani individuálnych colných sadzieb. Naopak žiadali o uznanie skutočnosti, že vykonávajú svoju činnosť v „Číne s trhovým hospodárstvom", a o to, aby im z tohto dôvodu bola priznaná vážená priemerná colná sadzba uplatniteľná na výrobcov pôsobiacich v „Číne s trhovým hospodárstvom" (čiže na výrobcov, ktorí sú zaradení do vzorky a ktorým bol priznaný ŠTH alebo IZ). Brosmann Footwear a i. uvádzajú, že v tomto prípade malo byť všetkým výrobcom, ktorí neboli zaradení do vzorky, ale ktorí si „zaslúžili" priznanie ŠTH, priznané rovnaké antidumpingové clo, aké bolo priznané spoločnosti Golden Step (9,7 %), ktorá je jedinou spoločnosťou v rámci vzorky, ktorej bol priznaný ŠTH, a nie vážené priemerné clo všetkých podnikov, ktoré boli zaradené do vzorky (16,5 %). Ak by sa uznalo, že inštitúcie môžu postupovať inak, bolo by to v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.

46. Podľa spoločností Brosmann Footwear a i. teda Všeobecný súd nemohol rozhodnúť, že inštitúcie boli oprávnené nepreskúmať žiadosti o ŠTH/IZ, na základe odôvodnenia vzťahujúceho sa na žiadosti o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia, podľa ktorého počet žiadostí bol taký veľký, že ich preskúmanie by im zabránilo vo včasnom skončení prešetrovania.

47. Pokiaľ ide o druhý odvolací dôvod, Brosmann Footwear a i. po prvé tvrdia, že Všeobecný súd porušil článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia tým, že v bode 92 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia nebola povinná dodržať kogentnú maximálnu trojmesačnú lehotu stanovenú v tomto článku na preskúmanie žiadosti o ŠTH/IZ podanej podnikmi, ktoré nie sú súčasťou vzorky.

48. Po druhé Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia tým, že neuviedol dôvody, pre ktoré neskúmal tvrdenie, že inštitúcie porušili článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, keďže nerozhodli o ŠTH a/alebo IZ čínskych výrobcov, ktorí boli súčasťou vzorky, do troch mesiacov od začatia prešetrovania.

49. Rada a Komisia navrhujú tieto dva odvolacie dôvody zamietnuť.

50. Podľa Rady Všeobecný súd správne vysvetlil vzťahy, ktoré existujú medzi článkom 17 a článkom 2 ods. 7 základného nariadenia. Pri použití výberu vzorky možno iba vývozcom, ktorí sú súčasťou vzorky, alebo vývozcom, ktorí nie sú jej súčasťou a ktorých žiadosť o individuálne dumpingové rozpätie bola prijatá podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, priznať individuálne dumpingové rozpätie. Vývozcom, ktorí nie sú súčasťou vzorky a ktorých žiadosť v tomto zmysle nebola prijatá podľa článku 17 ods. 3 uvedeného nariadenia, nemožno priznať individuálne dumpingové rozpätie bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú sídlo v krajine s trhovým hospodárstvom. Preto sa Rada

domnieva, že v prípade krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom je účelom žiadostí o ŠTH/IZ umožniť spoločnostiam, ktoré nie sú súčasťou vzorky, alebo spoločnostiam, ktorých žiadosť bola prijatá podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, získať individuálne dumpingové rozpätie. Tvrdenie spoločností Brosmann Footwear a i. je v každom prípade irelevantné, keďže tieto spoločnosti samy správne zdôrazňujú, že nežiadali o priznanie nároku na individuálne dumpingové rozpätie.

51. Úvahy Všeobecného súdu uvedené v bode 78 napadnutého rozsudku sú tiež opodstatnené, keďže Všeobecný súd neuviedol, že Brosmann Footwear a i. žiadali o ŠTH a/alebo IZ s cieľom získať individuálne dumpingové rozpätie. Ostatné prípady údajného nesprávneho právneho posúdenia, ktoré uvádzajú Brosmann Footwear a i., sú buď nepodložené, alebo neprípustné.

52. Komisia dodáva, že ako rozhodol Všeobecný súd, neexistuje nijaká povinnosť inštitúcií posúdiť každú žiadosť o ŠTH/IZ, a to ani v prípade, ak sa inštitúcie rozhodnú pre použitie výberu vzorky. Ako rozhodol Všeobecný súd v bode 77 napadnutého rozsudku, inštitúcie sa mohli obmedziť na skúmanie žiadostí v rámci vzorky, keďže ako Všeobecný súd uviedol v bode 84 napadnutého rozsudku, v tomto prípade nie je sporné, že výpočet individuálnych dumpingových rozpätí pre všetky subjekty, ktoré neboli súčasťou vzorky a ktoré podali žiadosti v tomto zmysle, by nenáležite sťažil úlohu inštitúcií a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania.

53. Pokiaľ ide druhý odvolací dôvod, Rada a Komisia zastávajú názor, že je čiastočne nedôvodný a čiastočne neprípustný. Pokiaľ ide o údajné prekročenie trojmesačnej lehoty na preskúmanie žiadostí o ŠTH/IZ podaných spoločnosťami Brosmann Footwear a i., tieto inštitúcie poukazujú na úvahy Všeobecného súdu uvedené v bode 92 napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to, že inštitúcie neboli povinné skúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané spoločnosťami, ktoré neboli súčasťou vzorky, Rada a Komisia tvrdia, že trojmesačná lehota stanovená v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia nie je vo vzťahu k nim relevantná. Pokiaľ ide o porušenie tejto lehoty pri skúmaní žiadostí o ŠTH/IZ podaných spoločnosťami, ktoré boli zaradené do vzorky, Rada a Komisia zastávajú názor, že táto časť nebola uplatnená v konaní pred Všeobecným súdom, a preto predstavuje nový dôvod, ktorý je v odvolacom konaní neprípustný.

3. Analýza

54. Tieto dva prvé odvolacie dôvody sa týkajú pôsobnosti článku 17 ods. 3 základného nariadenia.

55. Nie je sporné, že článok 17 základného nariadenia oprávňuje Komisiu na použitie metódy výberu vzorky, a to najmä v prípadoch, v ktorý je počet sťažovateľov alebo vývozcov značný.

56. Okrem toho Brosmann Footwear a i. nenapádajú ani konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 72 napadnutého rozsudku, podľa ktorého použitie výberu vzorky predstavuje obmedzenie prešetrovania.

57. Ako teda rozhodol Všeobecný súd, vývozcovia alebo výrobcovia, ktorí nie sú zahrnutí do vzorky, nie sú súčasťou prešetrovania.

58. Treba však poukázať na to, že článok 17 ods. 3 základného nariadenia do určitej miery relativizuje toto konštatovanie v osobitnom prípade žiadostí o výpočet „individuálnych dumpingových rozpätí“.

59. V tomto ustanovení je totiž uvedené, že ak Komisia použije metódu výberu vzorky, vývozcovi alebo výrobcovi, ktorý nie je súčasťou vzorky, ale predložil potrebné informácie v stanovených lehotách, možno „napriek tomu“ priznať výpočet „individuálneho dumpingového rozpätia“. Táto možnosť poskytovaná výrobcovi alebo vývozcovi, ktorý nie je súčasťou vzorky, sa použije „okrem prípadu, keď je [ich] počet… tak veľký, že individuálne prešetrovanie by bolo nadmieru obtiažne a prekážalo by včasnému ukončeniu prešetrovania.“

60. Pripomínam, že v napadnutom rozsudku Všeobecný súd po prvé v bodoch 76 a 77 tohto rozsudku konštatoval, že prijatie žiadosti o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia predpokladá prijatie žiadosti o STH/IZ, pokiaľ ide o krajiny dotknuté článkom 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia, avšak bez toho, aby subjektu, ktorý nie je súčasťou vzorky, mohlo z článku 17 ods. 3 tohto nariadenia vyplynúť bezpodmienečné právo na výpočet uvedeného rozpätia. Po druhé Všeobecný súd v bode 78 tohto rozsudku konštatoval, že vzhľadom na to, že priznanie ŠTH alebo IZ slúži len na stanovenie metódy výpočtu normálnej hodnoty na účely výpočtu individuálnych dumpingových rozpätí, článok 17 ods. 3 základného nariadenia umožňuje Komisii neskúmať žiadosti o ŠTH/IZ pochádzajúce od subjektov, ktoré nie sú súčasťou vzorky, ak by výpočet takýchto rozpätí nenáležite sťažil jej úlohu a zabránil včasnému skončeniu prešetrovania.

61. Brosmann Footwear a i. – správne – nenapádajú konštatovania uvedené v bodoch 76 a 77 napadnutého rozsudku.

62. Na to, aby Komisia mohla napokon vypočítať individuálne dumpingové rozpätia, vývozcovia alebo výrobcovia z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom, ktorá je však členom Svetovej obchodnej organizácie, musia mať totiž buď vopred nárok na ŠTH, čiže splniť podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia, alebo sa im v prípade, ak sa na nich tieto ustanovenia nevzťahujú a normálna hodnota sa teda vypočíta na základe článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia, musí poskytnúť individuálne zaobchádzanie, ktorého podmienky sú upravené článkom 9 ods. 5 základného nariadenia.

63. Ako teda rozhodol Všeobecný súd v bode 76 napadnutého rozsudku, výpočet individuálneho dumpingového rozpätia závisí buď od priznania ŠTH, alebo IZ. Tento výpočet však podlieha výnimke podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia, podľa ktorej individuálne preskúmanie nesmie nenáležite sťažiť úlohu Komisie a zabrániť jej vo včasnom skončení prešetrovania, ako Všeobecný súd uviedol v bode 76 uvedeného rozsudku.

64. Za problematickejšie však považujem konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 78 napadnutého rozsudku, že ŠTH a IZ slúžia len na výpočet individuálnych dumpingových rozpätí a že Komisia bola preto oprávnená odmietnuť skúmať žiadostí o ŠTH/IZ podané vývozcami, ktorí neboli súčasťou vzorky, na základe článku 17 ods. 3 základného nariadenia, pokiaľ by výpočet uvedených rozpätí nenáležite sťažil jej úlohu a bránil by jej vo včasnom skončení prešetrovania.

65. Hoci totiž treba uznať, že žiadosť o priznanie ŠTH alebo IZ je podmienkou výpočtu individuálneho dumpingového rozpätia, cieľom tejto žiadosti nemusí byť dosiahnutie výpočtu uvedeného rozpätia. Na žiadosti o priznanie ŠTH a IZ na jednej strane a žiadosť o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia na druhej strane sa vzťahujú rozdielne ustanovenia a lehoty.

66. V tomto prípade teda v oznámení o začatí konania bolo stanovené, že žiadosti o ŠTH podané na základe článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia a žiadosti o IZ podané v súlade s článkom 9 ods. 5 tohto nariadenia sa musia zaslať Komisii do pätnástich dní od uverejnenia uvedeného oznámenia, zatiaľ čo žiadosti o výpočet individuálnych dumpingových rozpätí podané na základe článku 9 ods. 6 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia sa museli podať v lehote štyridsiatich dní od uverejnenia oznámenia o začatí konania. V poznámke pod čiarou č. 1 tohto oznámenia o začatí konania, na ktorú Všeobecný súd poukázal v bode 89 napadnutého rozsudku, je navyše zdôraznená dobrovoľnosť podania žiadosti o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia zo strany vývozcov alebo výrobcov, ktorí požiadali o priznanie ŠTH alebo IZ. Ako tiež uvádzajú Brosmann Footwear a i., žiadosť o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia musí zahŕňať informácie, ktoré prekračujú rámec informácií uvedených v žiadostiach o priznanie ŠTH alebo IZ.

67. Okrem toho z odôvodnenia č. 64 predbežného nariadenia spomenutého v bode 95 napadnutého rozsudku vyplýva, že iba štyria čínski vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli súčasťou vzorky vytvorenej Komisiou, požiadali o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia a v stanovených lehotách poskytli informácie potrebné na uplatnenie článku 9 ods. 6 a článku 17 ods. 3 základného nariadenia, pričom je nesporné, že 141 čínskych vyvážajúcich výrobcov, vrátane spoločností Brosmann Footwear a i., podalo žiadosť o priznanie ŠTH a/alebo IZ bez toho, aby Brosmann Footwear a i. v stanovených lehotách vyplnili aj dotazník, ktorý im umožnil požiadať o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia.

68. Tak z právneho rámca, ako aj zo spisu teda jednoznačne vyplýva, že subjekt, ktorý žiada o ŠTH alebo IZ, nevyhnutne nežiada o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia. Nie je to ani povinný urobiť.

69. Vzhľadom na to, že žiadosť o ŠTH alebo IZ nie je nevyhnutne spojená so žiadosťou o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia, mi nie je jasné, ako bez konkrétnej žiadosti o výpočet uvedeného rozpätia možno článok 17 ods. 3 základného nariadenia rozšíriť na posudzovanie žiadostí o ŠTH a/alebo IZ podaných vývozcami alebo výrobcami, ktorí nie sú súčasťou vzorky.

70. Preto sa domnievam, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 78 napadnutého rozsudku rozhodol, že článok 17 ods. 3 základného nariadenia oprávňuje Komisiu neskúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané spoločnosťami, ktoré rovnako ako Brosmann Footwear a i. neboli súčasťou vzorky. Tento článok totiž len umožňuje Komisii neskúmať žiadosti o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia podané spoločnosťou, ktorá nie je súčasťou vzorky, za podmienok stanovených v tomto článku.

71. Zastávam však názor, že toto nesprávne právne posúdenie je irelevantné vzhľadom na to, že nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku.

72. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Všeobecný súd správne rozhodol, že výber vzorky predstavuje obmedzenie prešetrovania, pričom Brosmann Footwear a i. toto konštatovanie nespochybnili. Prešetrovanie sa teda netýka spoločností, ktoré nie sú súčasťou vzorky.

73. Ako som už uviedol vyššie, jediná výnimka z tohto obmedzenia prešetrovania, hoci je okamžite relativizovaná, sa týka preskúmania žiadostí o výpočet individuálneho dumpingového rozpätia vývozcov alebo výrobcov, ktorí nie sú súčasťou vzorky, a je stanovená v článku 17 ods. 3 základného nariadenia. Vzhľadom na to, že táto výnimka sa musí vykladať reštriktívne, nevzťahuje sa na žiadosti o ŠTH a IZ podané výrobcami alebo vývozcami, ktorí nie sú súčasťou vzorky.

74. Za týchto okolností Komisia bola na základe článku 17 ods. 1 základného nariadenia oprávnená neskúmať žiadosti o ŠTH a IZ podané spoločnosťami, ktoré neboli súčasťou vzorky. Nepreskúmanie týchto žiadostí je podstatnou súčasťou použitia metódy výberu vzorky, a to bez ohľadu na uplatnenie odseku 3 uvedeného článku.

75. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že Brosmann Footwear a i. nenamietajú proti zloženiu vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov a nespochybňujú jej reprezentatívnosť. V bode 22 odvolania iba napádajú výklad článku 17 základného nariadenia, z ktorého vychádzal Všeobecný súd, pričom tvrdia, že výber vzorky môže byť platný len v prípade, ak sa vykoná po tom, čo Komisia rozhodla o žiadostiach o ŠTH/IZ.

76. Nemožno však tvrdiť, že k obmedzeniu prešetrovania, ktoré je súčasťou výberu vzorky, môže dôjsť až po tom, čo Komisia rozhodla o všetkých žiadostiach o ŠTH/IZ, teda aj o žiadostiach podaných spoločnosťami, ktoré nie sú súčasťou vzorky. Vzhľadom na to, že ako stanovuje článok 5 ods. 10 základného nariadenia, oznámením o začatí konania sa oznamuje začatie prešetrovania a uvedie sa v ňom, že žiadosti o ŠTH a IZ možno podať až po tomto začatí prešetrovania, obmedzenie prešetrovania vyplývajúce z využitia metódy výberu vzorky nevyhnutne znamená, že žiadosti o ŠTH a/alebo IZ podané spoločnosťami, ktoré nie sú zahrnuté vzorky, sa nemusia skúmať.

77. Na rozdiel od toho, čo tiež tvrdia Brosmann Footwear a i., nepreskúmanie týchto žiadostí nepredstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania s podnikmi, ktoré neboli súčasťou vzorky, na úkor podnikov, ktoré neboli súčasťou vzorky a ktoré by si „zaslúžili“ ŠTH alebo IZ, keďže pokiaľ ide o výpočet dumpingového rozpätia, zaobchádzalo by sa s nimi rovnako ako so spoločnosťami, ktoré neboli súčasťou vzorky, ale ktorých žiadosti o ŠTH a/alebo IZ by boli zamietnuté.

78. Odhliadnuc od toho, že takáto argumentácia spoločností Brosmann Footwear a i. je už svojou povahou hypotetická, totiž treba poukázať na to, že článok 9 ods. 6 základného nariadenia stanovuje, že antidumpingové clo vyvážajúcich výrobcov, ktorí neboli zahrnutí do prešetrovania, nesmie presiahnuť vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené pre subjekty, ktoré sú súčasťou vzorky. Toto ustanovenie, ktorého platnosť Brosmann Footwear a i. vôbec nespochybnili, teda nepriznáva vyvážajúcim výrobcom, ktorí nie sú súčasťou vzorky a ktorí požiadali o ŠTH alebo IZ, nijaké právo na to, aby pre ne inštitúcie vypočítali iné vážené priemerné dumpingové rozpätie, ako je vážené priemerné dumpingové rozpätie vyplývajúce zo zohľadnenia všetkých spoločností, ktoré sú súčasťou vzorky, bez ohľadu na to, či týmto konkrétnym spoločnostiam bol priznaný ŠTH alebo IZ.

79. Vzhľadom na tieto úvahy a napriek nesprávnemu právnemu posúdeniu, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri výklade článku 17 ods. 3 základného nariadenia, Všeobecný súd v bode 92 napadnutého rozsudku v súvislosti s tvrdením založeným na prekročení trojmesačnej lehoty, v rámci ktorej mala Komisia preskúmať žiadosti o ŠTH/IZ podané spoločnosťami Brosmann Footwear a i., správne rozhodol, že táto lehota sa týka len preskúmania žiadostí podaných spoločnosťami, ktoré sú predmetom prešetrovania, čiže vyvážajúcich výrobcov, ktorí sú súčasťou vzorky.

80. Pokiaľ ide nedodržanie tejto lehoty na preskúmanie uvedených žiadostí o ŠTH/IZ podaných týmito spoločnosťami, Brosmann Footwear a i. podľa môjho názoru nemôžu vytýkať Všeobecnému súdu, že neodpovedal na túto výhradu, keďže táto výhrada v podstate v prvom stupni nebola vznesená. Napriek tvrdeniu zástupcu spoločností Brosmann Footwear a i. uvedenému na pojednávaní pred Súdnym dvorom, že táto výhrada bola uvedená v bode 67 žaloby, z kontextu formulácie tohto bodu vyplýva, že nedodržanie trojmesačnej lehoty sa týkalo len žiadostí o ŠTH/IZ podaných spoločnosťami Brosmann Footwear a i. a nanajvýš ešte ostatnými čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, ktorí neboli súčasťou vzorky. Tento bod je totiž zaradený do časti žaloby založenej na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a najmä *práva na obhajobu*. Vzhľadom na to, že toto právo je už svojou povahou subjektívne, táto časť tak, ako bola sformulovaná, sa zjavne nemohla účinne vzťahovať na čínske spoločnosti, ktoré boli súčasťou vzorky a ktorých žiadosti o ŠTH/IZ inštitúcie preskúmali. Navrhujem teda zamietnuť túto výhradu ako výhradu, ktorá je v odvolacom konaní neprípustná.

81. Vzhľadom na všetky tieto dôvody navrhujem prvé dva odvolacie dôvody zamietnuť, a to prvý odvolací dôvod ako irelevantný a druhý odvolací dôvod ako nedôvodný.

B – *O treťom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s dostatočnou mierou spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva počas prešetrovania a s priebehom prešetrovania*

82. Tento odvolací dôvod sa delí na dve časti založené na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s dostatočnou mierou spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva počas prešetrovania a s priebehom prešetrovania.

1. O prvej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s dostatočnou mierou spolupráce výrobného odvetvia Spoločenstva počas prešetrovania

a) Tvrdenia účastníkov konania

83. Brosmann Footwear a i. zastávajú názor, že Všeobecný súd sa obmedzil na skúmanie, či má sťažnosť dostatočnú podporu na začatie antidumpingového prešetrovania, avšak neskúmal, či inštitúcie správne konštatovali, že 804 výrobcov Spoločenstva, ktorí neboli zaradení do vzorky a ktorí odpovedali len na prvý dotazník zaslaný pred prešetrovaním (ďalej len „dotazník o aktívnej legitimácii“), dostatočne spolupracovali na účely preukázania „aktívnej legitimácie počas prešetrovania“. Inak povedané Všeobecný súd neoveril, či inštitúcie správne konštatovali, že požiadavka týkajúca sa aktívnej legitimácie bola počas prešetrovania splnená. Brosmann Footwear a i. teda tvrdia, že nie je isté, že vysoká miera podpory sťažnosti pred začatím prešetrovania bola rovnaká ako miera spolupráce a aktívnej legitimácie po začatí prešetrovania. Všeobecný súd teda mal konštatovať, že inštitúcie boli povinné overiť spoluprácu 804 sťažovateľov tým, že im mali zaslať dotazník na vytvorenie vzorky. Ako totiž Všeobecný súd pripustil v bode 108 napadnutého rozsudku, práve tento dotazník sa obvykle zasiela výrobcom Spoločenstva s cieľom overiť ich spoluprácu na prešetrovaní. Tým, že v bodoch 110 až 112 napadnutého rozsudku v podstate konštatoval, že inštitúcie boli oprávnené nezaslať dotazník na vytvorenie vzorky 804 výrobcom Spoločenstva, ktorí neboli súčasťou vzorky, na účely overenia ich spolupráce počas prešetrovania, a tým, že pripustil, že tomuto overeniu zodpovedalo iba ich vyhlásenie o podpore sťažnosti vyhotovené v nadväznosti na dotazník o aktívnej legitimácii, Všeobecný súd porušil článok 4 ods. 1 a článok 5 ods. 4 základného nariadenia, ako aj povinnosť odôvodniť svoj rozsudok.

84. Konštatovania uvedené v bode 111 napadnutého rozsudku sú tiež založené na skreslení dôkazov, keďže Všeobecný súd z dotazníka o aktívnej legitimácii nemohol vyvodiť záver, že výrobcovia Spoločenstva si boli vedomí toho, že informácie, ktoré oznamujú, bude možné overiť v priebehu prešetrovania a že odpovede na tento dokument postačovali na preukázanie existencie spolupráce počas prešetrovania.

85. Vzhľadom na všetky tieto úvahy Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd mal konštatovať, že na prešetrovaní spolupracovalo len desať spoločností Únie, ktoré boli zaradené do vzorky, čo však nepostačovalo na dosiahnutie minimálneho podielu 25 %, ktorý bol potrebný na preukázanie „aktívnej legitimácie v priebehu prešetrovania“. Za týchto okolností tieto spoločnosti nemohli na účely antidumpingového konania riadne zastupovať „výrobné odvetvie Spoločenstva“.

86. Rada a Komisia navrhujú zamietnuť túto prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu. Tieto inštitúcie sa v podstate domnievajú, že výrobcovia Únie, ktorí odpovedali na dotazník o aktívnej legitimácii a potvrdili, že podporujú sťažnosť, spolupracovali. V dôsledku toho treba 814 spoločností považovať za „výrobné odvetvie Spoločenstva“ v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia. Komisia nebola vôbec povinná znovu overiť, či tieto spoločnosti spolupracovali po začatí prešetrovania.

b) Analýza

87. Ako vyplýva z článku 6 ods. 2 základného nariadenia, v rámci antidumpingového prešetrovania Komisia zasiela zainteresovaným stranám viacero druhov dotazníkov.

88. Základné nariadenie však neupravuje povahu a účel týchto dotazníkov.

89. Ako uviedla Rada bez toho, aby jej Brosmann Footwear a i. protirečili, Komisia zasiela výrobcom Únie, ktorí podali sťažnosť, spravidla dva druhy dotazníkov.

90. Dotazník o aktívnej legitimácii, ktorého presný názov, ako sa uvádza v bode 110 napadnutého rozsudku, v tomto prípade znie „pravdepodobné začatie antidumpingového prešetrovania týkajúceho sa dovozu určitej obuvi so zvrškom z usne s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a vo Vietname“, zodpovedá dotazníku na posúdenie miery podpory sťažnosti. Preto sa tento dotazník zasiela pred začatím prešetrovania.

91. Druhý dotazník nazvaný ako dotazník na vytvorenie vzorky sa zasiela výrobcom Únie po začatí prešetrovania. Tento dotazník sa vo všeobecnosti vypĺňa v dvoch fázach. Najprv všetci výrobcovia dostanú krátky dotazník na vytvorenie vzorky, na základe ktorého majú poskytnúť potrebné informácie, najmä objem výroby a predaja, pričom odpovede na tento dotazník obvykle slúžia na vytvorenie reprezentatívnej vzorky. V rámci tohto prvého dotazníka sa Komisia tiež pýta, či sú v prípade použitia metódy výberu vzorky výrobcovia Únie ochotní byť súčasťou vzorky, poskytnúť údaje potrebné na posúdenie ujmy a tiež umožniť Komisii vykonať kontroly na mieste. Po vytvorení vzorky následne Komisia zašle iba tým výrobcom Únie, ktorí boli zaradení do vzorky, druhú časť dotazníka – takzvaný „úplný dotazník na vytvorenie vzorky“ –, ktorý sa týka posúdenia ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie.

92. Ako Všeobecný súd uviedol v bode 109 napadnutého rozsudku, v prejednávanej veci je nesporné, že Komisia z dôvodu mimoriadne veľkého počtu výrobcov Únie uplatnila odlišný postup. Komisia teda vytvorila vzorku na základe údajov zozbieraných prostredníctvom dotazníka o aktívnej legitimácii a druhý dotazník zaslala iba spoločnostiam Únie, ktoré podali sťažnosť, zaradeným do vzorky, aby tieto spoločnosti mohli predložiť najmä údaje týkajúce sa posúdenia ujmy. Výrobcovia Únie, ktorí neboli zaradení do vzorky, čiže 804 spoločností z 814 výrobcov, v mene ktorých bola sťažnosť podaná, teda nedostali krátky dotazník na vytvorenie vzorky.

93. Podľa názoru spoločností Brosmann Footwear a i., ak by sa pripustilo, ako to urobil Všeobecný súd, že Komisia môže použiť takýto postup, bolo by to v rozpore s článkom 4 ods. 1 a článkom 5 ods. 4 základného nariadenia. Podľa tohto prístupu by totiž Komisia za týchto okolností nemusela skúmať spoluprácu spoločností, ktoré nie sú súčasťou vzorky, na prešetrovaní. Tieto spoločnosti by preto mali byť vylúčené z vymedzenia „výrobného odvetvia Spoločenstva“ v zmysle článku 5 ods. 4 základného nariadenia. V dôsledku toho je tiež potrebné konštatovať, že podmienky podpory sťažnosti, spolupráca na prešetrovaní a posúdenie ujmy spôsobenej dumpingom výrobnému odvetviu Únie nie sú splnené.

94. Táto argumentácia ma nepresvedča.

95. Ako uviedol Všeobecný súd v bode 103 napadnutého rozsudku, v prvom rade je nesporné, že podľa článku 5 ods. 1 a 4 základného nariadenia antidumpingové prešetrovanie sa platne začne – okrem prípadu uplatnenia odseku 6 uvedeného článku, ktorý sa na prejednávanú vec nevzťahuje – na základe sťažnosti podanej „výrobným odvetvím Spoločenstva“ alebo v jeho mene. Sťažnosť sa považuje za podanú výrobným odvetvím Spoločenstva alebo v jeho mene, ak ju podporia výrobcovia Únie, ktorých celková výroba podobného výrobku predstavuje viac ako 50 % celkovej výroby podobného výrobku, ktorý bol vyrobený tou časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá podporila sťažnosť alebo ju odmietla podporiť. Okrem toho výrobcovia, ktorí sťažnosť výslovne podporujú, musia predstavovať minimálne 25 % celkovej výroby podobného výrobku vyrábaného výrobným odvetvím Spoločenstva.

96. Ako Všeobecný súd tiež rozhodol v bode 105 napadnutého rozsudku, pričom Brosmann Footwear a i. toto konštatovanie nespochybňujú, „podpora“ sťažnosti, ktorá bola podaná „výrobným odvetvím Spoločenstva“ alebo v jeho mene v zmysle článku 5 ods. 2 a 4 základného nariadenia, predstavuje pre sťažovateľa alebo sťažovateľov a pre osoby, v ktorých mene bola podaná, po prvé predloženie dôkazov, ktoré vyžaduje Komisia, aby overila, že sú splnené predpoklady na uloženie antidumpingového cla, a po druhé súhlas s podriadením sa akejkoľvek kontrole vykonávanej Komisiou s cieľom preskúmať, či predložené dôkazy zodpovedajú skutočnosti.

97. Tento druhý záväzok predstavuje spoluprácu na prešetrovaní, ktorá nie je v základnom nariadení pozitívne vymedzená, avšak z článku 6 ods. 8 a článku 18 základného nariadenia vyplýva, že sa v podstate týka prístupu zainteresovaných strán k účasti na riadnom priebehu prešetrovania, a to najmä prostredníctvom ich záväzku sprístupniť alebo poskytnúť Komisii informácie a podriadiť sa kontrolám vykonávaným Komisiou.

98. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že základné nariadenie nestanovuje nijakú konkrétnu metódu, ktorá by umožňovala zistiť podporu sťažnosti alebo overiť spoluprácu na prešetrovaní zo strany výrobcov Únie. Brosmann Footwear a i. navyše vo svojom odvolaní viackrát pripúšťajú, že rovnako ako v podstate rozhodol Všeobecný súd, neexistuje jediná metóda, ktorú by Komisia musela použiť. [8] Vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou inštitúcie disponujú, teda skutočne nemožno nútiť Komisiu, aby použila konkrétny postup, pokiaľ ide o zistenie podpory sťažnosti alebo overenie spolupráce na prešetrovaní zo strany výrobcov Únie, najmä ak je nesporné, ako je to v prejednávanej veci, že počet výrobcov Únie, ktorí podali sťažnosť, bol mimoriadne veľký.

99. Okrem toho, hoci je zrejmé, že spolupráca spoločností zaradených do vzorky musí byť počas celého trvania prešetrovania úplná, spolupráca výrobcov Únie, ktorí nie sú zaradení do vzorky, spočíva v poskytnutí relevantných informácií, ktoré umožnia jednak konštatovať, či títo výrobcovia patria do „výrobného odvetvia Spoločenstva“, a tým overiť ich podporu sťažnosti, a jednak vytvoriť vzorku. Podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia sa totiž po vytvorení vzorky výrobcovia Únie, ktorí nie sú jej súčasťou, automaticky už nezúčastňujú na prešetrovaní.

100. Pokiaľ ide o prvý aspekt, ktorým je overenie podpory sťažnosti, Brosmann Footwear a i. nespochybňujú skutočnosť, že Všeobecný súd v bodoch 110 a 111 napadnutého rozsudku túto otázku skutočne preskúmal. Dodávam, že vzhľadom na spresnenie uvedené v predchádzajúcom bode týchto návrhov na rozdiel od toho, čo tvrdia Brosmann Footwear a i., neprináležalo súdu, ktorý rozhodoval v prvom stupni, aby overil „aktívnu legitimáciu [spoločností, ktoré neboli súčasťou vzorky] v priebehu prešetrovania“. Pokiaľ sa totiž týmto spojením má rozumieť overenie spolupráce po vytvorení vzorky, táto spolupráca sa zjavne úplne prejaví len v prípade spoločností, ktoré sú súčasťou tejto vzorky.

101. Pokiaľ ide o druhý aspekt, ktorým je vytvorenie vzorky, Brosmann Footwear a i. správne poukazujú na to, že Všeobecný súd v bode 164 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia prostredníctvom dotazníka zaslaného 814 výrobcom Únie [9] získala informácie potrebné na vytvorenie uvedenej vzorky na základe kritérií, ktoré považovala za relevantné. Hoci Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd skreslil dôkazy tým, že uviedol, že dotazník o aktívnej legitimácii obsahoval otázky vzťahujúce sa na iné obdobie ako na obdobie prešetrovania, toto tvrdenie je nielenže nepodložené, ale ako Rada správne uviedla, je navyše a predovšetkým spochybnené samotným obsahom tohto dotazníka, ktorý sa okrem iného týkal výroby každej spoločnosti, ktorá podala sťažnosť, za obdobie prešetrovania. [10]

102. Za týchto okolností navrhujem prvú časť tretieho odvolacieho dôvodu zamietnuť.

8 — Pozri body 50 a 51 odvolania.

9 — Poznamenávam, že odkaz Všeobecného súdu v tomto bode napadnutého rozsudku na dotazník na vytvorenie vzorky, a nie na dotazník o aktívnej legitimácii, je nepochybne spôsobený chybou v písaní.

10 — Pozri prílohu 7 odvolania (s. 289), ktorá obsahuje tabuľky zaslané výrobcom Únie, ktorí podali sťažnosť, týkajúce sa rokov 2003, 2004 a prvého štvrťroka 2005.

2. O druhej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s priebehom prešetrovania

a) Tvrdenia účastníkov konania

103. Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o článok 6 ods. 1 základného nariadenia, tým, že pripustil, že inštitúcie mohli platne použiť informácie zozbierané pred oznámením o začatí konania na účely výberu vzorky.

104. Brosmann Footwear a i. subsidiárne tvrdia, že Komisia tým, že použila informácie poskytnuté v rámci dotazníka o aktívnej legitimácii, začala svoje prešetrovanie ešte pred dňom oznámenia o začatí konania. Preto tvrdia, že Komisia neskončila prešetrovanie v lehote pätnástich mesiacov stanovenej v článku 6 ods. 9 základného nariadenia.

105. Rada a Komisia tvrdia, že táto argumentácia je nedôvodná.

b) Analýza

106. Je nesporné, že údaje, ktoré Komisia zozbierala v rámci odpovedí na dotazník o aktívnej legitimácii, boli získané pred uverejnením oznámenia o začatí prešetrovania.

107. Ako však Všeobecný súd v podstate uviedol v bode 114 napadnutého rozsudku, ak Komisia musí získať a overiť určité informácie, ktoré sťažovatelia poskytli pred začatím konania, nijaké ustanovenie základného nariadenia jej nebráni v tom, aby ich zohľadnila v rámci prešetrovania.

108. Skutočnosť, že Komisia začne prešetrovanie po oznámení o začatí konania, ako to stanovuje článok 6 ods. 1 základného nariadenia, neznamená, že informácie, ktoré jej boli poskytnuté pred prešetrovaním, nemožno použiť počas prešetrovania.

109. Inak by Komisia bola povinná žiadať od výrobcov Únie, ktorí podali sťažnosť, aby jej znovu oznámili v podstate rovnaké informácie, bez ohľadu na požiadavku riadnej správy vecí verejných a na efektívne využívanie obmedzených zdrojov, najmä ak je počet sťažovateľov mimoriadne veľký, ako je to v tomto prípade.

110. Ako som už navyše uviedol, Brosmann Footwear a i. skutočne nespochybňujú skutočnosť, že údaje zozbierané pred uverejnením oznámenia o začatí prešetrovania z právneho hľadiska postačovali na vytvorenie vzorky výrobcov Únie.

111. Okrem toho, pokiaľ ide dodržanie lehoty pätnástich mesiacov stanovenej na uloženie konečných ciel, ktorá sa počíta od uverejnenia oznámenia o začatí prešetrovania, Všeobecný súd v bode 118 napadnutého rozsudku dospel k správnemu záveru, že konečné nariadenie je v úplnom súlade s touto požiadavkou základného nariadenia. Hoci totiž Komisia zozbierala od výrobcov Únie, ktorí podali sťažnosť, informácie pred uverejnením oznámenia o začatí prešetrovania, tieto informácie boli na účely vytvorenia vzorky použité a overené po začatí uvedeného prešetrovania. Komisia teda nezačala prešetrovanie pred uverejnením oznámenia o začatí konania.

112. Z týchto dôvodov navrhujem zamietnuť druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu a tiež navrhujem zamietnuť tento odvolací dôvod v celom rozsahu.

C – O štvrtom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov v súvislosti s posúdením ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva

1. Úvahy Všeobecného súdu

113. V prvom stupni Brosmann Footwear a i. tvrdili, že inštitúcie pri posudzovaní makroekonomických a mikroekonomických faktorov týkajúcich sa ujmy, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva, vychádzali z nedôveryhodných údajov. Brosmann Footwear a i. na základe informácií získaných najmä z tlače, ktoré boli poskytnuté Komisii, osobitne tvrdili, že niektoré talianske spoločnosti, ktoré boli pravdepodobne súčasťou vzorky výrobcov Únie, predložili nesprávne informácie a dopustili sa viacerých podvodov na vnútroštátnej úrovni s cieľom získať štátnu pomoc alebo sa dopustili porušení zákonníka práce.

114. Všeobecný súd tieto tvrdenia zamietol.

115. Všeobecný súd v bode 168 napadnutého rozsudku najprv zdôraznil, že skutočnosť, že podnik sa dopustil podvodov na vnútroštátnej úrovni, nevyhnutne neznamená, že nespolupracuje na antidumpingovom prešetrovaní Komisie a že v rámci neho poskytuje nesprávne informácie. Aj keby bola takáto okolnosť preukázaná, sama osebe by neumožňovala dospieť k záveru, že údaje poskytnuté v rámci antidumpingového prešetrovania nie sú dôveryhodné, ak tieto údaje nijako nesúvisia s uvedenými podvodmi. Okrem toho v bode 169 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v nadväznosti na tvrdenie týkajúce sa odsúdenia konateľa jednej z talianskych spoločností za nesprávne vedenie účtovníctva rozhodol, že predmetné skutkové okolnosti sa týkali obdobia, ktoré o niekoľko rokov predchádzalo obdobiu prešetrovania, a nemôžu spochybniť dôveryhodnosť údajov poskytnutých v rámci antidumpingového prešetrovania.

116. Pokiaľ ide ďalej najmä o tvrdenia spoločností Brosmann Footwear a i. týkajúce sa údajne skreslených údajov poskytnutých dvoma talianskymi spoločnosťami, Všeobecný súd v bode 173 napadnutého rozsudku v podstate uviedol, že tieto tvrdenia sa môžu považovať za relevantné iba v prípade, ak by uvedené údaje mohli spochybniť (makroekonomické a mikroekonomické) faktory, ktoré Rada zohľadnila na účely posúdenia existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva.

117. Všeobecný súd následne v rámci skúmania prípadného vplyvu uvedených údajov na makroekonomické ukazovatele ujmy v bodoch 174 až 176 napadnutého rozsudku zamietol jednotlivé tvrdenia spoločností Brosmann Footwear a i. Pokiaľ ide konkrétne o tvrdenie týkajúce sa podvodov, ktorých sa dopustila jedna z dvoch talianskych spoločností, spočívajúcich v poberaní štátnej pomoci na účely nákupu nových strojov, ktoré však boli namontované v treťom štáte, Všeobecný súd v bode 176 napadnutého rozsudku uviedol, že aj za predpokladu, že by toto tvrdenie bolo preukázané, mohlo by mať len negatívny vplyv na skutočnú výšku investícií na vnútornom trhu, čo by len potvrdzovalo závery Rady v tomto zmysle.

118. Pokiaľ ide o vplyv týchto údajov na mikroekonomické ukazovatele ujmy, ktorý Všeobecný súd skúmal v bodoch 178 a 179 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd v podstate rozhodol, že aj keby údaje poskytnuté týmito dvoma talianskymi spoločnosťami mohli mať vplyv na výpočet priemernej predajnej ceny obuvi so zvrškom z usne v Európskej únii, kritérium priemernej predajnej ceny nie je samo osebe určujúcim faktorom. Totiž aj za predpokladu, že táto cena by bola v skutočnosti vyššia, nestačilo by to na spochybnenie záverov Rady o peňažných tokoch, ziskovosti, návratnosti investícií, schopnosti získania kapitálu a investícií, pričom všetky tieto závery svedčia o vážnom zhoršení situácie výrobného odvetvia Spoločenstva.

2. Tvrdenia účastníkov konania

119. Po prvé Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslenia dôkazov tým, že v bode 179 napadnutého rozsudku v súvislosti s mikroekonomickými ukazovateľmi ujmy rozhodol, že vyššia priemerná predajná cena obuvi so zvrškom z usne by nemohla spochybniť závery Rady o peňažných tokoch, ziskovosti, návratnosti investícií a schopnosti získania kapitálu a investícií. Podľa týchto spoločnosti by vyššia predajná cena tejto obuvi mala nevyhnutne priaznivý vplyv na každý z týchto faktorov a najmä by viedla k väčším ziskovým rozpätiam a k väčším peňažným tokom. Pokiaľ ide o makroekonomické ukazovatele ujmy, Brosmann Footwear a i. rovnako po prvé tvrdia, že Všeobecný súd iba odkázal na posúdenie Rady a neuviedol, že talianske spoločnosti, na ktoré poukázali Brosmann Footwear a i., boli odsúdené z dôvodu nesprávnych účtovných záznamov a nesprávnych faktúr, v dôsledku čoho sa Komisia nemohla spoliehať na presnosť informácií poskytnutých uvedenými spoločnosťami. Po druhé tvrdia, že Všeobecný súd v bode 176 napadnutého rozsudku nerešpektoval nepochybný vplyv podvodov na vývoj investícií, ktorý spočíval v podstatnom prehĺbení poklesu, ktorý nastal v priebehu obdobia prešetrovania.

120. Po druhé Brosmann Footwear a i. zastávajú názor, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keďže neoveril, či inštitúcie dôkladne a nestranne preskúmali informácie, ktoré im Brosmann Footwear a i. poskytli v súvislosti s podvodným konaním talianskych spoločností, ktoré spolupracovali na prešetrovaní.

121. Po tretie Brosmann Footwear a i. sa domnievajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 182 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada si splnila svoju povinnosť odôvodnenia.

122. Rada tvrdí, že tento odvolací dôvod je čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný. Komisia sa pripája k tomuto stanovisku.

3. Analýza

123. Zastávam názor, že tento odvolací dôvod treba vyhlásiť za čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

124. V prvom rade je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdny dvor nemá v odvolacom konaní právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani preskúmavať dôkazy, o ktoré Všeobecný súd oprel svoje skutkové zistenia. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a pokiaľ boli dodržané všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a vykonávania dôkazov, iba Všeobecnému súdu prináleží, aby posúdil hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie teda okrem prípadu skreslenia týchto dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora. [11]

125. V tomto prípade treba konštatovať, že Brosmann Footwear a i. v rámci prvej skupiny výhrad, ktoré sa týkajú jednak vplyvu podvodov, ktorých sa údajne dopustili talianske spoločnosti, na ktoré poukazujú, na investície a na makroekonomické ukazovatele ujmy a jednak vplyvu prípadného zvýšenia priemernej predajnej ceny obuvi so zvrškom z usne v Únii na mikroekonomické ukazovatele ujmy, navrhujú, aby Súdny dvor opätovne preskúmal skutkové zistenia, ku ktorým dospel Všeobecný súd v bodoch 176 a 179 napadnutého rozsudku, pričom Súdny dvor v odvolacom konaní nemá právomoc vykonať takéto opätovné preskúmanie.

11 — Pozri najmä rozsudok z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, Zb. s. I-2259, bod 31 a citovanú judikatúru.

126. Dodávam, že Brosmann Footwear a i. nepredložili nijaké dôkazy na podporu tvrdenia o údajnom skreslení dôkazov v tých istých bodoch napadnutého rozsudku. Je však nesporné, že také skreslenie musí zjavne vyplývať z listín založených v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov. [12]

127. Na rozdiel od toho, čo tvrdia Brosmann Footwear a i., Všeobecný súd nielenže iba neodkázal na konštatovania Rady v súvislosti s makroekonomickými ukazovateľmi ujmy, ale aj skutočne preskúmal vplyv údajných podvodov a nesprávnych faktúr na faktory, ktoré Rada vzala do úvahy pri posudzovaní existencie ujmy, a všeobecne na hodnovernosť údajov, ktoré Komisii počas antidumpingového prešetrovania poskytli predmetné talianske spoločnosti, čo potvrdzujú body 169 a 174 až 176 napadnutého rozsudku.

128. Túto prvú skupinu výhrad teda treba vyhlásiť za čiastočne neprípustnú a čiastočne nedôvodnú.

129. Rozhodnutie o neprípustnosti by sa malo čiastočne vzťahovať aj na dve ďalšie výhrady, ktoré uviedli Brosmann Footwear a i. na podporu tohto odvolacieho dôvodu a ktoré smerujú proti bodom 174, 175, 178 a 181 napadnutého rozsudku, pričom obe tieto výhrady zahŕňajú tvrdenie týkajúce sa skreslenia dôkazov, ktoré však nie je nijako preukázané.

130. Brosmann Footwear a i. navyše nemôžu vytýkať Všeobecnému súdu, že neodpovedal na ich tvrdenie, že relevantné informácie, ktoré poskytli Komisii v súvislosti s konaním dvoch talianskych spoločností, sa mali dôkladne a nestranne preskúmať, keďže takéto tvrdenie, ako to vyplýva z ich odkazu na bod 69 ich repliky predloženej v prvom stupni, bolo uvedené oneskorene, a to len v jednej vete tejto repliky a navyše subsidiárne v súvislosti s povinnosťou odôvodnenia, ktorou sú inštitúcie viazané.

131. V každom prípade z napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd sa namiesto toho, aby spochybnil obsahovú správnosť informácií, ktoré poskytli Brosmann Footwear a i. Komisii v súvislosti so správaním dvoch talianskych spoločností, na ktoré poukázali Brosmann Footwear a i., usiloval preskúmať vplyv, ktorý by tieto informácie v prípade, ak by boli preukázané, mohli mať na posúdenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, ktorú konštatovala Rada. Tým, že rozhodol o dôvodnosti argumentácie spoločností Brosmann Footwear a i. a konštatoval, že skutočnosti, ktoré tieto spoločnosti uviedli, nie sú relevantné, pokiaľ ide o záver o existencii značnej ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Spoločenstva, Všeobecný súd teda implicitne, ale nevyhnutne rozhodol o povinnosti inštitúcií „dôkladne a nestranne preskúmať relevantné okolnosti“ každého jednotlivého prípadu, a to tak, že inštitúcie takúto povinnosť nemajú. Inak povedané zo svojho konštatovania o irelevantnosti údajov, ktoré poskytli Brosmann Footwear a i., Všeobecný súd implicitne vyvodil záver, že inštitúcie neboli vôbec povinné ich skúmať.

132. Z toho vyplýva, že druhá výhrada, ktorú uviedli Brosmann Footwear a i., sa musí aj za predpokladu, že je prípustná, považovať za nedôvodnú.

133. Napokon, pokiaľ ide o údajné nesprávne právne posúdenie v rámci tretej výhrady týkajúce sa bodu 181 napadnutého rozsudku, odvolateľky ho nepreukázali, keďže Všeobecný súd iba správne konštatoval, že Rada v konečnom nariadení jasne uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu.

134. V každom prípade vzhľadom na to, že Všeobecný súd konštatoval, že sporné údaje, ktoré Brosmann Footwear a i. poskytli Komisii, nemajú nijaký vplyv na ukazovatele ujmy, a teda nemajú nijaký význam pre posúdenie tejto ujmy, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva, Všeobecný súd z toho vyvodil správny záver, že Rada nebola povinná osobitne uviesť dôvod, pre ktorý tieto údaje neboli na tento účel zohľadnené.

12 — Tamže, bod 32 a citovaná judikatúra.

135. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem štvrtý odvolací dôvod zamietnuť.

D – *O piatom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení a na skreslení dôkazov týkajúcich sa posúdenia príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva*

1. Tvrdenia účastníkov konania

136. Brosmann Footwear a i. tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil dôkazy, čo malo v rozpore s článkom 3 základného nariadenia vplyv na posúdenie príčinnej súvislosti medzi dumpingom a ujmou, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva. Ich výhrady sa týkajú dvoch aspektov.

137. Po prvé Všeobecný súd neuznal nedostatočnú konkurencieschopnosť výrobného odvetvia Spoločenstva za hlavný faktor, v dôsledku ktorého tomuto výrobnému odvetviu vznikla ujma, a to bez ohľadu na dovoz obuvi so zvrškom z usne pochádzajúcej z Číny. Všeobecný súd totiž opomenul skutočnosť, ktorú potvrdzujú viaceré odôvodnenia konečného nariadenia, že výrobné odvetvie Spoločenstva za posledných pätnásť rokov nikdy nedosahovalo primeraný zisk, ako aj skutočnosť, že pretrvávajúca dlhodobá strata podielov tohto výrobného odvetvia na trhu je spôsobená relatívnym nedostatkom konkurencieschopnosti výroby v rámci Únie. Tento nedostatok konkurencieschopnosti potvrdzuje pokles vývozu výrobného odvetvia Spoločenstva.

138. Po druhé Brosmann Footwear a i. vytýkajú Všeobecnému súdu, že nezohľadnil skutočnosť, že dodatočné zníženie cien čínskych vyvážajúcich výrobcov bolo odôvodnené zmenou sortimentu výrobkov po roku 2002 spojenou so zrušením kvót. Táto zmena sortimentu výrobkov vysvetľuje, prečo bol pokles jednotnej priemernej ceny vyvážaných výrobkov pochádzajúcich z Číny väčší ako v prípade ceny vyvážaných výrobkov pochádzajúcich z iných tretích krajín. Vzhľadom na to, že hoci bolo toto tvrdenie uvedené v prvom stupni, Všeobecný súd ho bez vysvetlenia zamietol, Všeobecný súd tiež porušil požiadavku odôvodnenia svojich rozhodnutí.

139. Rada navrhuje zamietnuť tento odvolací dôvod ako čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

2. Analýza

140. Ako Všeobecný súd správne konštatoval v bode 190 napadnutého rozsudku, Rada a Komisia majú pri určovaní ujmy výrobného odvetvia Spoločenstva povinnosť preskúmať, či ujma, z ktorej chcú vychádzať, vyplýva skutočne z dumpingových dovozov, a musia vylúčiť akúkoľvek ujmu vyplývajúcu z iných faktorov, najmä ujmu, ktorá má pôvod v samotnom konaní výrobcov Únie.[13] Táto povinnosť totiž vyplýva z článku 3 ods. 7 základného nariadenia.

141. V tomto prípade je nesporné, že inštitúcie v súlade s uvedeným článkom skutočne overili príčinnú súvislosť medzi ujmou, ktorá vznikla výrobnému odvetviu Spoločenstva, a dovozom obuvi so zvrškom z usne pochádzajúcej z Číny.

142. Rovnako je nesporné, že Všeobecný súd preskúmal dôvodnosť ich záverov v bodoch 192 až 200 napadnutého rozsudku z hľadiska tvrdení spoločností Brosmann Footwear a i. uvedených v prvom stupni, podľa ktorých sa zlé výsledky vývozu výrobného odvetvia Spoločenstva, dovoz z iných tretích krajín, ako aj zrušenie systému colných kvót od prvého štvrťroka 2005 mali zohľadniť pri primeranom určovaní príčinnej súvislosti, alebo boli spôsobilé túto súvislosť narušiť.

13 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok z 3. septembra 2009, Moser Baer India/Rada, C-535/06 P, Zb. s. I-7051, bod 87 a citovanú judikatúru.

143. Brosmann Footwear a i. však vytýkajú Všeobecnému súdu, že po prvé skreslil dôkazy tým, že odmietol uznať, že nedostatočná konkurencieschopnosť výrobného odvetvia Únie predstavovala základný faktor, ktorý spôsobil tomuto výrobnému odvetviu ujmu. Svoje tvrdenie opierajú o tri skutočnosti, ktoré Všeobecný súd nezohľadnil.

144. Bez ohľadu na to, že po prvé dve z týchto troch skutočností neboli uvedené v prvom stupni a že tretia by nemohla zmeniť posúdenie Všeobecného súdu vzhľadom na to, že ako Brosmann Footwear a i. implicitne pripúšťajú, Rada ju už zohľadnila v konečnom nariadení,[14] a po druhé údajné skreslenie dôkazov zjavne nevyplýva z listín založených v spise, rovnako ako Rada zastávam názor, že „nedostatočná konkurencieschopnosť“ nepredstavuje iný faktor v zmysle článku 3 ods. 7 základného nariadenia.

145. Tento všeobecný pojem je v skutočnosti totiž iba výsledkom faktorov, ako sú vysoké výrobné náklady, neexistencia investícií, nedostatočná produktivita, zlé výsledky vývozu, ktoré sú vymenované v článku 3 ods. 7 základného nariadenia alebo ktoré môžu inštitúcie na základe tohto ustanovenia v každom prípade vziať do úvahy.

146. Za týchto okolností Všeobecný súd v nadväznosti na osobitnú argumentáciu, ktorú Brosmann Footwear a i. uviedli v prvom stupni, v bode 192 napadnutého rozsudku správne skúmal, či údajné zlé výsledky vývozu výrobného odvetvia Únie mohli na základe iných faktorov spomenutých v článku 3 ods. 7 základného nariadenia spôsobiť výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu.

147. Po druhé, pokiaľ ide tvrdenie, že Všeobecný súd nerozhodol o dodatočnom znížení cien čínskych vyvážajúcich výrobcov z dôvodu zmeny sortimentu výrobkov od roku 2002, treba poukázať na to, že toto tvrdenie v prvom stupni nebolo takto formulované. Ako totiž vyplýva z bodu 106 odvolania, Brosmann Footwear a i. v konaní pred Všeobecným súdom tvrdili, že predmetné zníženie cien bolo spôsobené zmenou sortimentu výrobkov, ku ktorej došlo po zrušení kvót, čiže od januára 2005, a nie od roku 2002. Brosmann Footwear a i. teda teraz nemôžu vytýkať Všeobecnému súdu, že o takomto tvrdení nerozhodol.

148. V každom prípade, pokiaľ o vec samu, zastávam názor, že inštitúcie nie sú v rámci antidumpingového prešetrovania vôbec povinné skúmať pôvod dodatočného zníženia cien dumpingových výrobkov dovážaných do Únie.

149. Preto navrhujem piaty odvolací dôvod zamietnuť a tiež navrhujem odvolanie v celom rozsahu zamietnuť.

V – O trovách konania

150. Podľa článku 122 prvého odseku rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 69 ods. 2 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 tohto rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla uložiť spoločnostiam Brosmann Footwear a i. povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania a tieto spoločnosti podľa môjho názoru nemôžu mať so svojimi odvolacími dôvodmi úspech, je potrebné uložiť im povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania.

14 — Pozri bod 137 týchto návrhov.

VI – Návrh

151. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd sú povinné nahradiť trovy konania.